U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **K. K.,** proti žalovanému: **Policie České republiky, Služba cizinecké policie, Oblastní ředitelství cizinecké policie Praha**, se sídlem Křižíkova 12, Praha 8, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2009, č. j. CPPH-22345/ČJ-2009-004003, o správním vyhoštění, v řízení o kasační stížnosti Mgr. Petra Václavka proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 5. 2010, č. j. 11 Ca 310/2009 - 22,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se Mgr. Petr Václavek domáhá zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla odmítnuta žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2009, č. j. CPPH-22345/ČJ-2009-004003. Tímto rozhodnutím bylo žalobci uloženo správní vyhoštění a stanovena doba k vycestování z území České republiky do 29. 10. 2009.

Z předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud ověřil, že žalobce byl v řízení před městským soudem zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, jemuž žalobce udělil plnou moc (č. l. 7 soudního spisu). Toto zastoupení v předmětném řízení skončilo dnem 11. 5. 2010, kdy napadené usnesení bylo doručeno účastníkům a nabylo právní moci. V této souvislosti Nejvyšší správní soud podotýká, že je mu z jeho úřední činnosti známo, že Mgr. Marek

Sedlák požádal ve smyslu § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, o pozastavení výkonu advokacie ode dne 13. 5. 2010 a svým nástupcem dle § 27 odst. 1 téhož zákona ustanovil Mgr. Jiřího Hladíka, advokáta se sídlem Příkop 8, Brno. Následně, dne 18. 5. 2010 nabyl právní moci rozsudek Krajského soudu v Brně, sp. zn. 8 To 161/2010, kterým byl obžalovanému Mgr. Marku Sedlákovi uložen trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu advokacie, a to na dobu tří let. Je tedy zřejmé, že k uvedeným skutečnostem došlo až po vydání a nabytí právní moci napadeného usnesení.

Kasační stížnost proti usnesení soudu o odmítnutí žalobního návrhu pak podal jménem žalobce Mgr. Petr Václavek, advokát se sídlem Václavské nám. 21, Praha 1, který tak učinil bez toho, aniž by soudu doložil plnou moc opravňující jej k sepisu uvedené kasační stížnosti a k zastupování žalobce v řízení před Nejvyšším správním soudem.

Městský soud proto usnesením ze dne 13. 7. 2010, č. j. 11 Ca 310/2009 - 29, *„stěžovatele“* vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení soudu osvědčil, že Mgr. Petr Václavek je oprávněn za stěžovatele jednat, a aby soudu předložil plnou moc udělenou advokátovi, který je v kasační stížnosti označen jako jeho zástupce [§ 35, § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Zároveň *„stěžovatele“* poučil, že nebude-li kasační stížnost v této lhůtě doplněna a pro tento nedostatek nebude možno v řízení pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek.

Na tuto výzvu Mgr. Petr Václavek reagoval podáním ze dne 25. 8. 2010, v němž toliko doplnil konkrétní důvody kasační stížnosti dle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Na výzvu soudu ukládající mu povinnost osvědčit, že je oprávněn za žalobce jednat, do dnešního dne nereagoval a požadovanou plnou moc soudu nedoložil.

Dle ustanovení § 102 s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen "stěžovatel"), domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak.

Vzhledem k okolnosti, že Mgr. Petr Václavek k výzvě soudu neodstranil nedostatek procesní legitimace k podání kasační stížnosti a že v původním řízení neměl ani postavení účastníka či osoby zúčastněné na řízení, nelze jej zahrnout pod legislativní zkratku „stěžovatel“, tj. osobu oprávněnou k podání kasační stížnosti.

Podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

Z výše uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podanou Mgr. Petrem Václavkem podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3, větou první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba (zde kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. května 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu